Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

6-12 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 6, 7

«Ara veuràs el que faré al Faraó»

(Èxode 6:1) I Jahveh va dir a Moisès: Ara veuràs el que faré al Faraó, perquè els deixarà marxar obligat per una mà forta, i els farà sortir de la seva terra obligat per una mà forta.

(Èxode 6:6, 7) Per tant, digues als fills d'Israel: Jo sóc Jahveh, i jo us faré sortir de sota les càrregues dels egipcis i us alliberaré de llur servitud, i us redimiré amb un braç estès i amb grans judicis. 7 I jo us prendré com a poble per a mi, i jo seré el vostre Déu i vosaltres sabreu que jo sóc Jahveh, el vostre Déu, que us faig sortir de sota les càrregues dels egipcis.

***it*-2 p. 415 § 1**
Moisès

Els israelites també van fer un gran canvi. Tot i que en un principi havien acceptat l'autoritat de Moisès, es van començar a queixar d'ell quan el faraó va endurir les condicions de la seva esclavitud. Això va desanimar tant Moisès que va necessitar l'ajuda de Jehovà (Ex 4:29-31; 5: 19-23). En aquell moment, Déu el va enfortir explicant-li el que faria per donar a conèixer el significat del Seu nom: alliberaria Israel i els establiria com una gran nació a la terra promesa. D'aquesta manera compliria el que Abraham, Isaac i Jacob havien estat esperant (Ex 6:1-8). Tot i això, el poble no va voler escoltar Moisès. Però, després de la novena plaga, els israelites van canviar d'actitud i es van posar de part del profeta. D'aquesta manera, quan van sortir d'Egipte després de la desena plaga, Moisès els va poder organitzar i fer sortir «en ordre de batalla» (Ex 13:18, *BCI*).

(Èxode 7:4, 5) Però el Faraó no us escoltarà, i jo posaré la meva mà damunt d'Egipte i faré sortir els meus estols, el meu poble, els fills d'Israel, de la terra d'Egipte amb grans judicis. 5 I els egipcis coneixeran que jo sóc Jahveh, quan estengui la meva mà sobre Egipte i faci sortir els fills d'Israel d'enmig d'ells.

***it*-2 p. 414 § 5, 6**
Moisès

Davant el faraó d'Egipte. Moisès i Aaron ara eren figures clau en aquesta batalla dels déus. El faraó va fer cridar els caps dels mags d'Egipte, que aparentment es deien Jannes i Jambres, perquè invoquessin el poder dels déus d'Egipte contra Jehovà (2Tm 3:8). El primer miracle que va fer Aaron davant del faraó sota la direcció de Moisès va mostrar la superioritat de Jehovà sobre els déus d'Egipte. Tot i així, el faraó es va tornar encara més tossut (Ex 7:8-13). Més tard, durant la tercera plaga, fins i tot els mags del faraó es van veure obligats a admetre: «Això és el dit de Déu». I la plaga de les úlceres els va ferir de tal manera que no van poder ni comparèixer davant del faraó per oposar-se a Moisès (Ex 8:16-19; 9:10-12).

Plagues amb dos efectes oposats. Moisès i Aaron van ser els encarregats d'anunciar cadascuna de les deu plagues. Aquestes es van complir tal com s'havien anunciat, demostrant així que Moisès era el representant de Jehovà. El nom de Jehovà va arribar a ser molt conegut arreu d'Egipte, i d'aquesta manera es van aconseguir dos efectes oposats: reblanir el cor dels israelites i d'alguns egipcis, però alhora endurir el cor del faraó i d'alguns dels seus consellers i partidaris (Ex 9:16; 11:10; 12:29-39). En comptes de creure que havien ofès els déus, els egipcis sabien perfectament que era

Jehovà qui estava jutjant els seus déus. És interessant notar que, cap al final de la novena plaga, Moisès s'havia convertit en «un home molt important a la terra d'Egipte, als ulls dels servents del Faraó i als ulls del poble» (Ex 11:3).

Descobreix perles espirituals

(Èxode 6:3) i jo em vaig aparèixer a Abraham, a Isaac i a Jacob com a Déu-Totpoderós, però amb el meu Nom, Jahveh, no em vaig fer conèixer a ells.

***it*-2 p. 1140 § 4, 5**
Totpoderós

Jehovà va fer servir el títol «Déu Totpoderós» (en hebreu *el Xaddai*) quan va prometre a Abraham que tindria un fill, Isaac. Abraham havia de demostrar una gran fe en què Jehovà tindria el poder suficient per complir aquesta promesa. Temps després, es va emprar aquest mateix títol en parlar de Déu com aquell que beneiria Isaac i Jacob, els hereus del pacte abrahàmic (Gn 17:1; 28:3; 35:11; 48:3).

Per aquest motiu, Jehovà li va poder dir a Moisès més tard: «Em vaig aparèixer a Abraham, a Isaac i a Jacob com a Déu-Totpoderós [*beel Xaddai*], però amb el meu Nom, Jahveh, no em vaig fer conèixer a ells» (Ex 6:3). Això no volia dir que els patriarques no coneguessin el nom «Jehovà», ja que el feien servir sovint tant ells com els seus avantpassats (Gn 4:1, 26; 14:22; 27:27; 28:16). De fet, al llibre de Gènesi, que és on es relata la vida dels patriarques, la paraula «Totpoderós» només apareix 6 vegades al text hebreu original, mentre que el nom «Jehovà» hi apareix 172 vegades. Ara bé, encara que els patriarques havien arribat a percebre de primera mà per què Déu tenia dret al títol «Totpoderós», no van tenir l'oportunitat de comprendre el significat real ni el que implicava el seu nom, Jehovà. Sobre aquest tema, *The Illustrated Bible Dictionary* (Vol. 1, p. 572) editat per James Dixon Douglas el 1980, diu: «L'anterior revelació que es va fer als patriarques es tractava de promeses que es complirien en un futur llunyà; aquestes els asseguraven que Ell, Jahveh, era un Déu (en hebreu *el*) amb la capacitat (un possible significat de *Xaddai*) de complir-les. Però la revelació de l'arbust va ser més important i personal, ja que tant el poder de Déu com la seva presència directa van quedar reflectides en el nom que ja coneixien, Jahveh».

(Èxode 7:1) I Jahveh va dir a Moisès: Mira, jo t'he fet un déu per al Faraó, i el teu germà Aaron serà el teu profeta.

***it*-2 p. 414 § 2**
Moisès

La timidesa de Moisès no el va desqualificar. Moisès va deixar clar que era tímid quan va insistir a Déu que no era capaç de parlar amb fluïdesa. Aquest Moisès era ben diferent del Moisès que s'havia ofert voluntàriament per alliberar Israel 40 anys enrere. Ara, davant de Jehovà, va seguir replicant-li. Finalment, li va acabar demanant que l'alliberés de l'assignació. Tot i que Jehovà es va enfadar, no va rebutjar Moisès, sinó que va assignar el seu germà Aaron com a portaveu. Així, de la mateixa manera com Moisès era el representant de Déu, també es va convertir en «Déu» per a Aaron, qui va parlar en representació de Jehovà. Pel que sembla, en les posteriors reunions amb els ancians d'Israel i amb el faraó, Déu donava instruccions i manaments a Moisès. Alhora, Moisès les transmetia a Aaron perquè les comuniqués al faraó —el successor del faraó de qui Moisès havia fugit feia 40 anys (Ex 2:23; 4:10-17). Més tard, Jehovà va dir que Aaron era el «profeta» de Moisès. Això ho va dir en el sentit que, tal com Moisès era el profeta enviat per Jehovà, Aaron es convertiria en l'enviat de Moisès. A més, Jehovà va dir que faria de Moisès «un déu per al Faraó» perquè li donaria autoritat i poder diví sobre el faraó. Per tant, no havia de tenir por del rei d'Egipte (Ex 7:1, 2).

Lectura de la Bíblia

(Èxode 6:1-15) I Jahveh va dir a Moisès: Ara veuràs el que faré al Faraó, perquè els deixarà marxar obligat per una mà forta, i els farà sortir de la seva terra obligat per una mà forta. **2** I Déu parlà a Moisès i li digué: Jo sóc Jahveh, **3** i jo em vaig aparèixer a Abraham, a Isaac i a Jacob com a Déu-Totpoderós, però amb el meu Nom, Jahveh, no em vaig fer conèixer a ells. **4** I també vaig establir el meu pacte amb ells de donar-los la terra de Canaan, la terra de llurs pelegrinatges, on van sojornar. **5** I jo també he escoltat els gemecs dels fills d'Israel, que els egipcis tenen en servitud, i he recordat el meu pacte. **6** Per tant, digues als fills d'Israel: Jo sóc Jahveh, i jo us faré sortir de sota les càrregues dels egipcis i us alliberaré de llur servitud, i us redimiré amb un braç estès i amb grans judicis. **7** I jo us prendré com a poble per a mi, i jo seré el vostre Déu i vosaltres sabreu que jo sóc Jahveh, el vostre Déu, que us faig sortir de sota les càrregues dels egipcis. **8** I us portaré a la terra que vaig jurar que donaria a Abraham, a Isaac i a Jacob, i jo us la donaré en possessió: Jo, Jahveh. **9** I Moisès parlà així als fills d'Israel, però ells no escoltaren Moisès a causa de l'angoixa i de la dura servitud. **10** I Jahveh parlà a Moisès, dient: **11** Vés, parla al Faraó, rei d'Egipte, a fi que deixi marxar els fills d'Israel de la seva terra. **12** I Moisès parlà davant Jahveh, dient: Heus aquí, els fills d'Israel no m'han escoltat. ¿Com m'escoltarà el Faraó, a mi que sóc incircumcís de llavis? **13** I Jahveh parlà a Moisès i a Aaron, i els manà que anessin als fills d'Israel i al Faraó, rei d'Egipte, per fer sortir els fills d'Israel de la terra d'Egipte. **14** Aquests eren els caps de llurs cases pairals: Els fills de Rubèn, primogènit d'Israel: Hanoc i Pal·lú, Hesron i Carmí. Aquestes eren les famílies de Rubèn. **15** I els fills de Simeó: Jemuel i Jamín i Óhad i Jaquín i Sóhar i Xaül, fill d'una cananea. Aquestes eren les famílies de Simeó.

«Ara veuràs el que faré al Faraó»

(Èxode 6:1) I Jahveh va dir a Moisès: Ara veuràs el que faré al Faraó, perquè els deixarà marxar obligat per una mà forta, i els farà sortir de la seva terra obligat per una mà forta.

(Èxode 6:6, 7) Per tant, digues als fills d'Israel: Jo sóc Jahveh, i jo us faré sortir de sota les càrregues dels egipcis i us alliberaré de llur servitud, i us redimiré amb un braç estès i amb grans judicis. **7** I jo us prendré com a poble per a mi, i jo seré el vostre Déu i vosaltres sabreu que jo sóc Jahveh, el vostre Déu, que us faig sortir de sota les càrregues dels egipcis.

(Èxode 7:4, 5) Però el Faraó no us escoltarà, i jo posaré la meva mà damunt d'Egipte i faré sortir els meus estols, el meu poble, els fills d'Israel, de la terra d'Egipte amb grans judicis. **5** I els egipcis coneixeran que jo sóc Jahveh, quan estengui la meva mà sobre Egipte i faci sortir els fills d'Israel d'enmig d'ells.

13-19 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 8, 9

«L'orgullós faraó compleix el propòsit de Déu sense saber-ho»

(Èxode 8:15) Però quan el Faraó veié que hi havia un respir, endurí el seu cor i no els escoltà, tal com Jahveh havia dit.

***it*-2 p. 1105**
Tossuderia

Quan ha tractat amb els humans, Jehovà ha permès amb paciència que individus i nacions seguissin existint fins i tot quan mereixien morir (Gn 15:16; 2Pe 3:9). Mentre que alguns han

respost favorablement i han buscat la compassió divina (Js 2:8-14; 6:22, 23; 9:3-15), d'altres s'han oposat encara més a Jehovà i al seu poble (Dt 2:30-33; Js 11:19, 20). Jehovà no impedeix que les persones es tornin tossudes; per això, a vegades, la Bíblia diu que Déu els endureix el cor. Quan finalment castiga els que són tossuts, Jehovà demostra el seu gran poder. Així s'enalteix el seu nom (compara-ho amb Ex 4:21; Jn 12:40; Rm 9:14-18).

(Èxode 8:18, 19) I els mags feren el mateix amb els seus encanteris per fer sortir mosquits, però no van poder. I hi havia mosquits sobre la gent i sobre el bestiar. **19** I els mags digueren al Faraó: Això és el dit de Déu. Però el cor del Faraó s'obstinà i no els escoltà, tal com Jahveh havia dit.

(Èxode 9:15-17) Perquè ara, si jo hagués estès la meva mà i t'hagués colpit a tu i al teu poble amb la pesta, llavors hauries estat tallat de la terra. **16** Però certament t'he establert per això: amb el propòsit de mostrar-te el meu poder, i a fi que el meu Nom sigui proclamat per tota la terra. **17** ¿Encara t'exalces contra el meu poble per no deixar-lo marxar?

***it*-1 p. 1227**
Maldat

A més, Jehovà pot aprofitar les circumstàncies per fer que els malvats, sense saber-ho, compleixin el seu propòsit. Encara que s'oposin a Déu, ell pot limitar les seves accions per tal de salvar la vida dels seus servents lleials i, fins i tot, pot provocar que els malvats actuïn de manera justa (Rm 3:3-5, 23-26; 8:35-39; Sl 76:10). Aquesta idea s'expressa a Proverbis 16:4: «Jahveh ho ha fet tot per al seu designi: i també el malvat per al dia dolent».

Un exemple d'això és el faraó, a qui Jehovà va comunicar a través de Moisès i Aaron que havia d'alliberar els israelites. Déu no va fer que aquest governant es tornés dolent, però sí que va permetre que continués vivint i, a més, va crear les circumstàncies necessàries perquè el faraó demostrés que era malvat i mereixia morir. La raó que tenia Déu per fer això es presenta a Èxode 9:16 (*BEC*): «T'he deixat amb vida per mostrar-te el meu poder i perquè el meu nom sigui reconegut arreu de la terra».

Les deu plagues d'Egipte van culminar amb la destrucció del faraó i el seu exèrcit al mar Roig, tota una demostració de l'impressionant poder de Jehovà (Ex 7:14-12:30; Sl 78:43-51; 136:15). Durant anys, les nacions veïnes van seguir parlant d'aquests fets, cosa que va fer que el nom de Déu es declarés arreu de la terra (Js 2:10, 11; 1Sa 4:8). Si Jehovà hagués matat el faraó immediatament, aquesta gran mostra de poder i glòria de part de Déu no hauria estat possible.

Descobreix perles espirituals

(Èxode 8:21) Perquè si no deixes marxar el meu poble, heus aquí, jo enviaré tàvecs contra tu i contra els teus servents i contra el teu poble i contra les teves cases. Les cases dels egipcis s'ompliran d'eixams de tàvecs, i també la terra on ells s'estan.

***it*-2 p. 1077**
Tàvec

No se sap del tot a quin tipus d'insecte s'està referint la paraula hebrea que apareix a les Escriptures en el context de la quarta plaga d'Egipte. Aquesta va ser la primera plaga que no va afectar els israelites que vivien a Gosèn (Ex 8: 21, 22, 24, 29, 31; Sl 78:45; 105:31). La paraula hebrea *arob* s'ha traduït de diferents maneres, com ara 'tàvec', 'escarabat' o 'mosca'.

En català, el mot *tàvec* inclou diferents espècies de tabànids i de mosques grosses, com ara la 'mosca d'ase'. Els tàvecs femella travessen la pell dels animals i de les persones per xuclar-ne la sang. Les larves dels tàvecs acostumen a desenvolupar-se com a paràsits sobre alguns animals; aquelles que també afecten els hu-

mans es localitzen principalment als tròpics. Per tant, la plaga de tàvecs que van patir els egipcis i el seu bestiar de ben segur va provocar molt de patiment i, fins i tot, en alguns casos, la mort.

(Èxode 8:25-27) I el Faraó cridà Moisès i Aaron, i digué: Aneu, oferiu sacrificis al vostre Déu dins de la terra. **26** I Moisès digué: No és correcte de fer-ho així, perquè oferiríem a Jahveh el nostre Déu una abominació per als egipcis. Si oferim una abominació per als egipcis davant dels seus ulls, no ens apedregaran? **27** Anirem tres jornades de camí pel desert i oferirem sacrificis a Jahveh, el nostre Déu, tal com ell ens ha dit.

***w04* 15/3 p. 25 § 9**
Punts destacats del llibre d'Èxode

8:26, 27. Per què va dir Moisès que els sacrificis dels israelites serien ofensius per als egipcis? Perquè a Egipte es veneraven una gran varietat d'animals. Això donava força a la petició de Moisès de deixar sortir els israelites d'Egipte, ja que volien oferir animals en sacrifici a Jehovà.

Lectura de la Bíblia

(Èxode 8:1-19) I Jahveh va dir a Moisès: Vés al Faraó, i digues-li: Així diu Jahveh: Deixa marxar el meu poble perquè em serveixi. **2** I si et negues a deixar-lo marxar, heus aquí, jo colpiré amb granotes tot el teu territori; **3** i el Nil proliferarà de granotes, i pujaran i es ficaran dins de casa teva, i al teu dormitori, i al teu llit, i a les cases dels teus servents, i entre el teu poble, i dins dels teus forns, i a les teves pasteres; **4** i les granotes pujaran damunt teu i damunt del teu poble i damunt de tots els teus servents. **5** I Jahveh va dir a Moisès: Digues a Aaron: Estén la teva mà amb el bastó sobre els rius, sobre els canals i sobre els estanys, i fes pujar les granotes damunt la terra d'Egipte. **6** I Aaron va estendre la seva mà sobre les aigües d'Egipte, i les granotes pujaren i cobriren la terra d'Egipte. **7** I els mags feren el mateix amb els seus encanteris, i feren pujar les granotes sobre la terra d'Egipte. **8** I el Faraó cridà Moisès i Aaron, i els digué: Supliqueu Jahveh que aparti les granotes de mi i del meu poble, i deixaré marxar el poble perquè ofereixi sacrificis a Jahveh. **9** I Moisès digué al Faraó: Fes-me l'honor de dir-me, ¿quan he de suplicar per tu i pels teus servents i pel teu poble, a fi que siguin destruïdes les granotes de tu i de les teves cases, perquè només restin en el Nil? **10** I digué: Demà. I Moisès digué: Que es faci segons la teva paraula, a fi que sàpigues que no hi ha ningú com Jahveh, el nostre Déu. **11** I les granotes s'apartaran de tu, i de les teves cases, i dels teus servents i del teu poble; només restaran en el Nil. **12** I Moisès i Aaron sortiren de davant del Faraó. I Moisès invocà Jahveh concernent les granotes que havia posat al Faraó. **13** I Jahveh ho féu segons la paraula de Moisès, i moriren les granotes de les cases, dels patis i dels camps. **14** I les apilaren a munts, i la terra feia pudor. **15** Però quan el Faraó veié que hi havia un respir, endurí el seu cor i no els escoltà, tal com Jahveh havia dit. **16** I Jahveh va dir a Moisès: Digues a Aaron: Estén el teu bastó i colpeix la pols de la terra, i es tornarà mosquits per tota la terra d'Egipte. **17** I ells ho van fer així. I Aaron va estendre la mà amb el bastó, i colpí la pols de la terra, i els mosquits es posaren sobre la gent i sobre el bestiar. Tota la pols de la terra esdevingué mosquits en tota la terra d'Egipte. **18** I els mags feren el mateix amb els seus encanteris per fer sortir mosquits, però no van poder. I hi havia mosquits sobre la gent i sobre el bestiar. **19** I els mags digueren al Faraó: Això és el dit de Déu. Però el cor del Faraó s'obstinà i no els escoltà, tal com Jahveh havia dit.

«L'orgullós faraó compleix el propòsit de Déu sense saber-ho»

(Èxode 8:15) Però quan el Faraó veié que hi havia un respir, endurí el seu cor i no els escoltà, tal com Jahveh havia dit.

(Èxode 8:18, 19) I els mags feren el mateix amb els seus encanteris per fer sortir mosquits, però no van poder. I hi havia mosquits sobre la gent i sobre el bestiar. **19** I els mags digueren al Faraó: Això és el dit de Déu. Però el cor del Faraó s'obstinà i no els escoltà, tal com Jahveh havia dit.

(Èxode 9:15-17) Perquè ara, si jo hagués estès la meva mà i t'hagués colpit a tu i al teu poble amb la pesta, llavors hauries estat tallat de la terra. **16** Però certament t'he establert per això: amb el propòsit de mostrar-te el meu poder, i a fi que el meu Nom sigui proclamat per tota la terra. **17** ¿Encara t'exalces contra el meu poble per no deixar-lo marxar?

(Proverbis 16:18) L'orgull precedeix la ruïna: i l'altivesa d'esperit precedeix la caiguda.

VIDA CRISTIANA

«Sigues humil i fuig de l'arrogància»

(Proverbis 27:2) Que un altre et lloï, i no pas la teva pròpia boca: un estranger, i no pas els teus propis llavis.

«Sigues humil quan t'alabin els altres»

(Proverbis 15:23) L'home troba goig en la resposta de la seva boca: i una paraula al seu temps, que n'és de bona!

(Proverbis 31:10) ¿Una dona valerosa, qui la trobarà? Perquè és molt més valuosa que les perles.

(Proverbis 31:28) Els seus fills s'aixequen i la feliciten, i el seu marit l'elogia.

20-26 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 10, 11

«Moisès i Aaron demostren una gran valentia»

(Èxode 10:3-6) I Moisès i Aaron anaren al Faraó, i li digueren: Així diu Jahveh, el Déu dels hebreus: ¿Fins quan refusaràs humiliar-te davant meu? Deixa marxar el meu poble perquè em serveixi. **4** Perquè si refuses de deixar marxar el meu poble, heus aquí, demà portaré la llagosta dins del teu territori, **5** i cobrirà la superfície de la terra fins al punt que ningú no podrà veure la terra; i es menjarà la resta de les deixalles que us deixà la pedregada, i es menjarà tots els arbres que creixen per a vosaltres al camp; **6** i ompliran les teves cases i les cases de tots els teus servents, i les cases de tots els egipcis, com no ho havien vist els teus pares ni els pares dels teus pares, des del dia que van ser a la terra fins al dia d'avui. I es girà i sortí de davant del Faraó.

***w09* 15/7 p. 20 § 6**
Imita Jesús i predica amb valentia

6 Pensa també en la valentia que va demostrar Moisès quan va parlar amb el faraó, ja que no es tractava d'un simple representant dels déus, sinó d'un déu en si mateix, el fill de Ra, déu del Sol. És possible que, com la resta dels faraons, s'adorés a si mateix. Tot el que deia es considerava llei; la seva autoritat era absoluta. Com a home poderós, arrogant i tossut, no estava acostumat que els altres li diguessin el que havia de fer. Va ser davant d'aquesta autoritat que Moisès, un humil pastor, es va presentar en diverses ocasions sense ser convidat. Per quina raó? Per anunciar l'arribada de plagues que serien devastadores. I què li va demanar? Que alliberés milions d'esclaus i els deixés marxar del país! Va necessitar Moisès valentia? I tant! (Nom. 12:3; Heb. 11:27.)

(Èxode 10:24-26) I el Faraó cridà Moisès i digué: Aneu, serviu Jahveh; que restin només el vostre bestiar menut i gros. També els vostres petits que marxin amb vosaltres. **25** I Moisès digué: També tu has de lliurar en la nostra mà els animals per als sacrificis i els holocaustos que hem d'oferir a Jahveh el nostre Déu. **26** I el nostre bestiar també vindrà amb nosaltres: no romandrà ni una peülla, perquè n'hem de prendre per servir Jahveh el nostre Déu. I nosaltres no sabem amb què hem de servir Jahveh fins que arribem allà.

(Èxode 10:28) I el Faraó li digué: Vés-te'n lluny de mi! Guarda't de tornar a veure la meva cara, perquè el dia que vegis la meva cara, moriràs.

(Èxode 11:4-8) I Moisès va dir: Així ha parlat Jahveh: Cap a mitjanit sortiré al mig d'Egipte, **5** i tot primogènit al país d'Egipte morirà, des del primogènit del Faraó, que seu sobre el seu tron, fins al primogènit de l'esclava que és darrere les pedres del molí, i tot primogènit del bestiar. **6** I hi haurà un gran crit en tota la terra d'Egipte, com no n'hi ha hagut mai, i mai no n'hi tornarà a haver. **7** I contra els fills d'Israel cap gos no esmolarà la seva llengua ni contra home ni contra bèstia, a fi que sapigueu que Jahveh fa distinció entre Egipte i Israel. **8** I tots aquests servents teus baixaran a mi i s'inclinaran davant meu, dient: Surt, tu i tot el poble que segueix els teus peus. I després d'això sortiré. I ell sortí de davant del Faraó encès d'ira.

***it*-2 p. 415 § 2**
Moisès

Va necessitar fe i valentia per plantar cara al faraó. Va ser només gràcies al poder de Jehovà i l'efecte del seu esperit que Moisès i Aaron van poder dur a terme la seva assignació. Imagina't la cort del faraó, el rei de la potència mundial indiscutible d'aquell temps. Allà, considerat com un déu, s'hi trobava l'altiu monarca en una esplendor incomparable. Al seu voltant tenia els seus consellers, líders militars, guardes i esclaus. A més, amb ell hi havia els líders religiosos, que eren mags i capdavanters en oposició a Moisès. Aquells homes eren, a banda del faraó mateix, els homes més poderosos del regne. Tot aquest desplegament donava suport al faraó com a representant dels déus d'Egipte. Va ser en aquest context que Moisès i Aaron es van presentar davant del faraó, no només una vegada, sinó en diverses ocasions. Això feia que el cor del faraó s'endurís cada cop més, ja que no tenia cap intenció de deixar anar els seus valuosos esclaus hebreus. De fet, després d'anunciar la vuitena plaga, Moisès i Aaron van ser expulsats de la presència del faraó. I, després de la novena, el faraó els va amenaçar amb pena de mort si tornaven a veure la seva cara (Ex 10:11, 28).

Descobreix perles espirituals

(Èxode 10:1, 2) I Jahveh va dir a Moisès: Vés al Faraó, perquè jo he endurit el seu cor, i el cor dels seus servents per fer aquests senyals meus davant d'ell, **2** i perquè contis a les orelles del teu fill i del fill del teu fill com he tractat amb duresa Egipte, i els meus senyals que he fet enmig d'ells, i sapigueu que jo sóc Jahveh.

***w95* 1/9 p. 11 § 11**
Testimonis contra el déu fals

11 Mentre els israelites encara eren a Egipte, Jehovà va enviar Moisès al faraó i li va dir: «Vés al Faraó, perquè jo he endurit el seu cor, i el cor dels seus servents per fer aquests senyals meus davant d'ell, i perquè contis a les orelles del teu fill i del fill del teu fill com he tractat amb duresa Egipte, i els meus senyals que he fet enmig d'ells, i sapigueu que jo sóc Jahveh» (Èxode 10:1, 2). Els israelites obedients havien d'explicar als seus fills els actes poderosos de Jehovà. Alhora, aquests fills ho explicarien als

seus fills, i així passaria de generació a generació. D'aquesta manera, tothom recordaria les obres poderoses de Jehovà. Avui dia, els pares també tenen la responsabilitat de donar testimoniatge de Jehovà als seus fills (Deuteronomi 6:4-7; Proverbis 22:6).

(Èxode 11:7) I contra els fills d'Israel cap gos no esmolarà la seva llengua ni contra home ni contra bèstia, a fi que sapigueu que Jahveh fa distinció entre Egipte i Israel.

***it*-1 p. 895 § 7**
Èxode

Amb un espectacular desplegament de poder, Jehovà va enaltir el seu nom i va alliberar Israel. Un cop sans i estalvis a la costa oriental del mar Roig, Moisès i els fills d'Israel van cantar un càntic a Jehovà. Per la seva part, Míriam, la profetessa, va agafar una pandereta i va liderar un ball amb totes les dones, responent al càntic dels homes (Ex 15:1, 20, 21). Per fi Israel va quedar totalment lliure dels seus enemics. Quan van sortir d'Egipte, Jehovà els va prometre que no patirien cap mal a mans d'homes o bèsties. Ni tan sols cap gos esmolaria la seva llengua contra ells, és a dir, no els bordaria o lladraria (Ex 11:7). Encara que el relat d'Èxode no esmenta que el faraó morís al mar amb el seu exèrcit, el Salm 136:15 sí que diu que Jehovà «llançà el Faraó i el seu exèrcit al Mar Roig».

Lectura de la Bíblia

(Èxode 10:1-15) I Jahveh va dir a Moisès: Vés al Faraó, perquè jo he endurit el seu cor, i el cor dels seus servents per fer aquests senyals meus davant d'ell, **2** i perquè contis a les orelles del teu fill i del fill del teu fill com he tractat amb duresa Egipte, i els meus senyals que he fet enmig d'ells, i sapigueu que jo sóc Jahveh. **3** I Moisès i Aaron anaren al Faraó, i li digueren: Així diu Jahveh, el Déu dels hebreus: ¿Fins quan refusaràs humiliar-te davant meu? Deixa marxar el meu poble perquè em serveixi. **4** Perquè si refuses de deixar marxar el meu poble, heus aquí, demà portaré la llagosta dins del teu territori, **5** i cobrirà la superfície de la terra fins al punt que ningú no podrà veure la terra; i es menjarà la resta de les deixalles que us deixà la pedregada, i es menjarà tots els arbres que creixen per a vosaltres al camp; **6** i ompliran les teves cases i les cases de tots els teus servents, i les cases de tots els egipcis, com no ho havien vist els teus pares ni els pares dels teus pares, des del dia que van ser a la terra fins al dia d'avui. I es girà i sortí de davant del Faraó. **7** I els servents del Faraó li digueren: Fins quan aquest ens serà un parany? Deixa marxar aquesta gent perquè serveixin Jahveh el seu Déu. Encara no t'adones que Egipte està destruït? **8** I feren tornar Moisès i Aaron davant del Faraó, i ell els digué: Aneu, serviu Jahveh, el vostre Déu. ¿Qui i qui són els qui hi han d'anar? **9** I Moisès digué: Hi anirem amb els nostres joves i amb els nostres ancians, hi anirem amb els nostres fills i amb les nostres filles, amb el nostre bestiar menut i gros, perquè hem de celebrar una festa a Jahveh. **10** I ell els digué: Que Jahveh sigui amb vosaltres si jo us deixo marxar a vosaltres i als vostres petits; perquè mireu, el mal és davant vostre! **11** De cap manera! Marxeu ara els homes i serviu Jahveh, perquè això és el que vosaltres voleu. I foren expulsats de la presència del Faraó. **12** I Jahveh va dir a Moisès: Estén la teva mà damunt la terra d'Egipte per fer venir la llagosta; i que pugi per la terra d'Egipte i es mengi tota la vegetació de la terra, tot allò que ha deixat la pedregada. **13** I Moisès va estendre el seu bastó damunt la terra d'Egipte, i Jahveh portà un vent de llevant sobre el país tot aquell dia i tota aquella nit. Al matí, el vent de llevant havia dut la llagosta. **14** I la llagosta pujà per tota la terra d'Egipte, i s'estengué per tot el territori

d'Egipte en grans quantitats. Mai abans no hi havia hagut una llagosta com aquella, ni després no n'hi hagué com aquella. **15** I cobrí la superfície de tota la terra, i la terra s'enfosquí, i es menjà totes les plantes de la terra i tot el fruit dels arbres que havia deixat la pedregada. I no restà res de verd en els arbres ni en les plantes del camp per tota la terra d'Egipte.

«Moisès i Aaron demostren una gran valentia»

(Èxode 10:3-6) I Moisès i Aaron anaren al Faraó, i li digueren: Així diu Jahveh, el Déu dels hebreus: ¿Fins quan refusaràs humiliarte davant meu? Deixa marxar el meu poble perquè em serveixi. **4** Perquè si refuses de deixar marxar el meu poble, heus aquí, demà portaré la llagosta dins del teu territori, **5** i cobrirà la superfície de la terra fins al punt que ningú no podrà veure la terra; i es menjarà la resta de les deixalles que us deixà la pedregada, i es menjarà tots els arbres que creixen per a vosaltres al camp; **6** i ompliran les teves cases i les cases de tots els teus servents, i les cases de tots els egipcis, com no ho havien vist els teus pares ni els pares dels teus pares, des del dia que van ser a la terra fins al dia d'avui. I es girà i sortí de davant del Faraó.

(Èxode 10:24-26) I el Faraó cridà Moisès i digué: Aneu, serviu Jahveh; que restin només el vostre bestiar menut i gros. També els vostres petits que marxin amb vosaltres. **25** I Moisès digué: També tu has de lliurar en la nostra mà els animals per als sacrificis i els holocaustos que hem d'oferir a Jahveh el nostre Déu. **26** I el nostre bestiar també vindrà amb nosaltres: no romandrà ni una peülla, perquè n'hem de prendre per servir Jahveh el nostre Déu. I nosaltres no sabem amb què hem de servir Jahveh fins que arribem allà.

(Èxode 10:28) I el Faraó li digué: Vés-te'n lluny de mi! Guarda't de tornar a veure la meva cara, perquè el dia que vegis la meva cara, moriràs.

(Èxode 11:4-8) I Moisès va dir: Així ha parlat Jahveh: Cap a mitjanit sortiré al mig d'Egipte, **5** i tot primogènit al país d'Egipte morirà, des del primogènit del Faraó, que seu sobre el seu tron, fins al primogènit de l'esclava que és darrere les pedres del molí, i tot primogènit del bestiar. **6** I hi haurà un gran crit en tota la terra d'Egipte, com no n'hi ha hagut mai, i mai no n'hi tornarà a haver. **7** I contra els fills d'Israel cap gos no esmolarà la seva llengua ni contra home ni contra bèstia, a fi que sapigueu que Jahveh fa distinció entre Egipte i Israel. **8** I tots aquests servents teus baixaran a mi i s'inclinaran davant meu, dient: Surt, tu i tot el poble que segueix els teus peus. I després d'això sortiré. I ell sortí de davant del Faraó encès d'ira.

VIDA CRISTIANA

«Què ens ensenya la creació sobre la valentia?»

(Job 12:7, 8) Però, interroga ara les bèsties, i t'ho mostraran, i els ocell dels cels, i t'ho explicaran; **8** o parla amb la terra, i t'ho mostrarà, i els peixos del mar t'ho contaran.

27 DE JULIOL-2 D'AGOST

TRESORS DE LA BÍBLIA | ÈXODE 12

«Quin significat té la Pasqua per als cristians?»

(Èxode 12:5-7) El vostre anyell serà perfecte, mascle, d'un any, l'heu de prendre dels corders o dels cabrits. **6** I el guardareu fins al dia catorzè d'aquest mes, i tota l'assemblea de la congregació d'Israel el degollarà entre els dos vespres. **7** I prendran de la sang i en posaran

sobre els dos muntants i sobre la llinda de les cases on el menjaran.

***w07* 1/1 p. 20 § 4**
«Estaràs ple de goig»

4 El 14 de nissan de l'any 33 de la n. e. és quan va morir Jesús. A Israel, el 14 de nissan era un dia alegre, ja que se celebrava la Pasqua. Cada any, en aquest dia, les famílies preparaven un àpat que incloïa un corder jove i sa. D'aquesta manera, recordaven el paper que va jugar la sang del corder en la salvació dels primogènits d'Israel quan, el 14 de nissan del 1513 a. de la n. e., l'àngel va matar els primogènits d'Egipte (Èxode 12:1-14). El corder de la Pasqua va prefigurar Jesús, de qui l'apòstol Pau va dir: «El nostre corder de la Pasqua, ha sigut sacrificat» (1 Corintis 5:7). Igual que la sang del corder de la Pasqua, la sang de Jesús significa salvació per a moltes persones (Joan 3:16, 36).

(Èxode 12:12, 13) I aquesta nit jo passaré per la terra d'Egipte i destruiré tots els primogènits de la terra d'Egipte, de l'home fins a la bèstia, i faré judicis contra tots els déus d'Egipte. Jo, Jahveh. **13** I la sang us serà de senyal a les cases on sereu, i jo veuré la sang i passaré de llarg sobre vosaltres, i no hi haurà contra vosaltres cap plaga d'extermini quan destruiré la terra d'Egipte.

***it*-2 p. 603 § 3**
Pasqua

Alguns detalls de la celebració de la Pasqua es van complir en Jesús. Un d'aquests detalls és que la sang que es va esquitxar a les cases d'Egipte va salvar els primogènits de morir a mans de l'àngel. Pau va dir que els cristians ungits són la congregació dels primogènits, i que Crist els havia salvat amb la seva sang (He 12:23; 1Te 1:10; Ef 1:7). Un altre detall és que al corder de la Pasqua no se li podia trencar cap os. De la mateixa manera, s'havia profetitzat que cap dels ossos de Jesús seria trencat, cosa que es va complir el dia de la seva mort (Sl 34:20; Jn 19:36). D'aquesta manera, la Pasqua que van celebrar els jueus durant segles va ser un dels aspectes de la Llei que suposaria una ombra de les coses bones que havien de venir, i que es compliria en Jesucrist, «el Corder de Déu» (He 10:1; Jn 1:29).

(Èxode 12:24-27) I observareu aquesta paraula com un estatut perpetu per a tu i per als teus fills. **25** I s'esdevindrà, quan entreu a la terra que Jahveh us donarà, com ell ha promès, que guardareu aquesta commemoració. **26** I s'esdevindrà, quan els vostres fills us diguin: Què significa aquesta commemoració per a vosaltres?, **27** que vosaltres direu: És el sacrifici de la Pasqua per a Jahveh, que a Egipte va passar de llarg de les cases dels fills d'Israel quan va colpir els egipcis, i va alliberar les nostres cases. I el poble es prosternà i adorà.

***w13* 15/12 p. 20 § 13, 14**
«Serà un memorial per a vosaltres»

13 Mentre les noves generacions creixien, se'ls emfatitzaven lliçons importants que passaven de pares a fills. Una d'aquestes era que Jehovà els podia protegir. Els fills també aprenien que Jehovà no és una deïtat abstracta o difusa, sinó un Déu real i viu que s'interessa pel seu poble i actua a favor d'aquest. Ho va demostrar al protegir la vida dels primogènits israelites «quan va ferir els egipcis».

14 Pares, segurament no expliqueu el significat d'aquella Pasqua als vostres fills cada any. Però, pregunteu-vos: «Els ensenyem que Déu encara protegeix el seu poble? És obvi per a ells que estem totalment convençuts que Jehovà continua protegint els seus servents?» (Sl. 27:11; Is. 12:2). «Els ensenyem aquesta lliçó conversant de manera agradable en comptes d'explicar-los el relat de manera freda com qui llegeix un sermó?» Esforceu-vos per ensenyar aquesta lliçó a la vostra família a fi d'estimular el seu creixement espiritual.

Descobreix perles espirituals

(Èxode 12:12) I aquesta nit jo passaré per la terra d'Egipte i destruiré tots els primogènits de la terra d'Egipte, de l'home fins a la bèstia, i faré judicis contra tots els déus d'Egipte. Jo, Jahveh.

***it*-2 p. 601**
Pasqua

Les deu plagues van ser un judici directe contra els déus d'Egipte, especialment la desena, amb la mort dels primogènits (Ex 12:12). Com que el marrà (el mascle de l'ovella) de vegades representava el déu Ra, esquitxar la sang del corder de la Pasqua al marc de les portes era una blasfèmia als ulls dels egipcis. A més, el bou també era sagrat, ja que encarnava el déu Osiris. És per això que la mort dels primogènits dels bous va suposar un cop contra aquest déu. Al faraó mateix se'l venerava com a fill de Ra; per tant, la mort del primogènit del faraó va deixar clara la impotència tant de Ra com del propi faraó.

(Èxode 12:14-16) I aquest dia serà un memorial per a vosaltres, i el celebrareu com una festa per a Jahveh, el celebrareu com un estatut perpetu durant les vostres generacions. **15** Set dies menjareu àzims. El primer dia traureu el llevat de les vostres cases, perquè tot el qui mengi fermentat des del primer dia fins al setè dia, aquesta persona serà tallada d'Israel. **16** I el primer dia hi haurà una convocació santa i el setè dia hi haurà una convocació santa per a vosaltres. Durant aquells dies no es farà cap feina, excepte preparar el que ha de menjar cada persona, això només podreu fer vosaltres.

***it*-1 p. 548**
Reunió

Un tret característic d'aquestes reunions santes era que les persones no havien de fer feina. Per exemple, al primer i al setè dia de la festa dels Pans sense llevat se celebrava una reunió santa, sobre la qual Jehovà va dir als israelites: «No heu de fer cap treball; podreu preparar només el menjar que necessiti cadascú» (Ex 12: 15, 16, *BCI*). Ara bé, durant aquestes «convocacions santes» els sacerdots no paraven d'oferir sacrificis a Jehovà, però això no suposava desobeir la llei sobre el descans (Lv 23:37, 38). Aquestes ocasions no eren temps d'inactivitat, sinó de gran creixement espiritual. En el cas del dissabte, el poble es reunia per adorar Jehovà i rebre instrucció. La lectura pública i l'explicació de la Paraula de Déu els edificava, igual que també els edificaria més tard la lectura de la Llei a les sinagogues (Fe 15:21). Per tant, encara que durant el dissabte o durant les reunions santes no treballaven, sí que es dedicaven a orar i meditar en el Creador i el seu propòsit (consulta *it*-1-S ASAMBLEA).

Lectura de la Bíblia

(Èxode 12:1-20) I Jahveh parlà a Moisès i Aaron a la terra d'Egipte, dient: **2** Aquest mes serà per a vosaltres el principi dels mesos, serà per a vosaltres el primer dels mesos de l'any. **3** Parleu a tota la congregació d'Israel, dient: El dia deu d'aquest mes que cadascú prengui un anyell per a la casa de llurs pares, un anyell per casa. **4** I si la casa és massa petita per un anyell, que el prenguin ell i el veí més a prop de casa seva, segons el nombre de persones; compteu l'anyell segons el que cadascú mengi. **5** El vostre anyell serà perfecte, mascle, d'un any, l'heu de prendre dels corders o dels cabrits. **6** I el guardareu fins al dia catorzè d'aquest mes, i tota l'assemblea de la congregació d'Israel el degollarà entre els dos vespres. **7** I prendran de la sang i en posaran sobre els dos muntants i sobre la llinda de les cases on el menjaran. **8** I aquesta nit menjaran la carn rostida al foc, i la menjaran amb pa àzim sobre herbes amargues. **9** No mengeu res de

cru o bullit amb aigua, sinó rostit al foc, el seu cap, amb les seves potes i amb les seves entranyes. 10 I no en deixareu gens per al matí, i el que romangui fins al matí ho cremareu al foc. 11 I el menjareu d'aquesta manera: amb els vostres lloms cenyits, les vostres sandàlies als vostres peus, i el vostre bastó a la vostra mà. El menjareu de pressa, és la Pasqua de Jahveh. 12 I aquesta nit jo passaré per la terra d'Egipte i destruiré tots els primogènits de la terra d'Egipte, de l'home fins a la bèstia, i faré judicis contra tots els déus d'Egipte. Jo, Jahveh. 13 I la sang us serà de senyal a les cases on sereu, i jo veuré la sang i passaré de llarg sobre vosaltres, i no hi haurà contra vosaltres cap plaga d'extermini quan destruiré la terra d'Egipte. 14 I aquest dia serà un memorial per a vosaltres, i el celebrareu com una festa per a Jahveh, el celebrareu com un estatut perpetu durant les vostres generacions. 15 Set dies menjareu àzims. El primer dia traureu el llevat de les vostres cases, perquè tot el qui mengi fermentat des del primer dia fins al setè dia, aquesta persona serà tallada d'Israel. 16 I el primer dia hi haurà una convocació santa i el setè dia hi haurà una convocació santa per a vosaltres. Durant aquells dies no es farà cap feina, excepte preparar el que ha de menjar cada persona, això només podreu fer vosaltres. 17 I observareu la festa dels àzims, perquè en aquest mateix dia vaig fer sortir els vostres estols fora de la terra d'Egipte; i observareu aquest dia en les vostres generacions, com un estatut perpetu. 18 El primer mes, el dia catorzè del mes al vespre, menjareu àzims fins al vespre del dia vint-i-u del mes. 19 Durant set dies no es trobarà llevat en les vostres cases, perquè el qui mengi res fermentat, aquesta persona serà tallada de la congregació d'Israel, sigui estranger o nadiu de la terra. 20 No menjareu res fermentat, en tots els vostres estatges menjareu àzims.

«Quin significat té la Pasqua per als cristians?»

(Èxode 12:5-7) El vostre anyell serà perfecte, mascle, d'un any, l'heu de prendre dels corders o dels cabrits. 6 I el guardareu fins al dia catorzè d'aquest mes, i tota l'assemblea de la congregació d'Israel el degollarà entre els dos vespres. 7 I prendran de la sang i en posaran sobre els dos muntants i sobre la llinda de les cases on el menjaran.

(Èxode 12:12, 13) I aquesta nit jo passaré per la terra d'Egipte i destruiré tots els primogènits de la terra d'Egipte, de l'home fins a la bèstia, i faré judicis contra tots els déus d'Egipte. Jo, Jahveh. 13 I la sang us serà de senyal a les cases on sereu, i jo veuré la sang i passaré de llarg sobre vosaltres, i no hi haurà contra vosaltres cap plaga d'extermini quan destruiré la terra d'Egipte.

(Èxode 12:24-27) I observareu aquesta paraula com un estatut perpetu per a tu i per als teus fills. 25 I s'esdevindrà, quan entreu a la terra que Jahveh us donarà, com ell ha promès, que guardareu aquesta commemoració. 26 I s'esdevindrà, quan els vostres fills us diguin: Què significa aquesta commemoració per a vosaltres?, 27 que vosaltres direu: És el sacrifici de la Pasqua per a Jahveh, que a Egipte va passar de llarg de les cases dels fills d'Israel quan va colpir els egipcis, i va alliberar les nostres cases. I el poble es prosternà i adorà.

(Èxode 12:28) I els fills d'Israel se n'anaren, i feren tal com Jahveh havia manat a Moisès i a Aaron, així ho feren.

(Èxode 12:9-11) No mengeu res de cru o bullit amb aigua, sinó rostit al foc, el seu cap, amb les seves potes i amb les seves entra-

nyes. **10** I no en deixareu gens per al matí, i el que romangui fins al matí ho cremareu al foc. **11** I el menjareu d'aquesta manera: amb els vostres lloms cenyits, les vostres sandàlies als vostres peus, i el vostre bastó a la vostra mà. El menjareu de pressa, és la Pasqua de Jahveh.

(Èxode 12:22) I prendreu un manoll d'hisop, i el xopareu en la sang que hi ha al gibrell, i aplicareu la sang que hi ha al gibrell sobre la llinda i els dos muntants. I ningú de vosaltres sortirà de la porta de casa seva fins al matí.

VIDA CRISTIANA

«Jehovà protegeix el seu poble»

(Èxode 12:31) I cridà Moisès i Aaron de nit i els digué: Aixequeu-vos, sortiu d'enmig del meu poble, vosaltres i també els fills d'Israel, i aneu, serviu Jahveh, com heu dit;

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escriptures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escriptures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escriptures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI - Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC - Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM - La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NM - Traducció del Nou Món* (edició en anglès de 2013). En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania